

بیست و پنکی صدی ٹی براہوئی زبان نا آختبت، ویل و گڑتیک

جلیل احمد مینگل

ایم فل سکار، شعبہ براہوئی جامعہ بلوجستان کوئٹہ

ڈاکٹر منظور بلوج

لپھرار، شعبہ براہوئی جامعہ بلوجستان کوئٹہ

Abstract

According to UNESCO 2008 report, 2500 languages are endangered in the world, 27 of them exist in Pakistan. Brahui language is also one of them. In this research paper it would be try to shed some spotlight on the real status of Brahui language, whether the Brahui language is endangered or it is still safe. According to UNESCO report the cause of endangerment of Brahui language is because of the less speakers but at the same time it is interesting to note here that Brahui speakers are present from Balochistan to Afghanistan, Iran and Turkmenistan. The real cause of endangerment of the Brahui language will be tried to evaluate in this article.

Key words: Brahui Language, endagere, UNESCO report

بیست و پنکی صدی انفارمیشن ٹیکنالوجی، علم و ادب ناصدی اے۔ دا صدی ٹی چندی مسله غاک ام مون آبریره۔ دا مسله غاییان منٹ ناتعلق دنیانا ممکن انگازبان براہوئی تون ام ارے۔ دا فتیان غٹ آن اهم و جیران کروک آمسلہ براہوئی زبان نامعنویت نا اے۔ براہوئی زبان ناممکنی نا باروٹ روئی پٹ و پول کروک ایم۔ ایس۔ اینڈرونوف پا ہک کہ براہوئی اے دراوڑی خاہوت آن جتامنگ ناتارتھ اے 3000 مسٹ سسج پانگا نے (ایندرونوف، 1980)۔ براہوئی زبان نا

شمار پاکستان نا قدیم انگازبان یعنی مریک۔ دا زبان نا بناء و قدامت نا باروٹ ماہرین لسانیات و بر اهونی زبان نا تینا بھاز انگا پٹ و پول کروک آک ام اند ہن پارہ (بیدار، 2014، 10)۔ اسے جاگہ کس قدیم انگازبان تا باروٹ پانگانے کہ ”پو سکن آ زبانک قدیم انگازبان تا سیبواے ہلیسا چر یعنی ہیل کیرہ“ (فاروقی، 2016، 182)۔ مگہ نماز بان و ادب نا بھاز انگا علم بردار آک بر اهونی زبان نا معدومیت نا گرتی ء مُستی پین رنگ تریسا تالان کرینو یا تو دافک بر اهونی زبان نا مُستنی و ارزشت آن واقف افس یا دافک اسہ خاص عسوچ سیناراداٹ بر اهونی زبان نا معدومیت نا ہیت ء حقیقت ء پد شاعسا تالان کرینو۔ دا سوچ ء مونی اتنگ یعنی یونیکونا 2008ء نا ہمور پورٹ ء ہراۓ کہ دنیانا 2500 زبان تے گرتی یعنی پانگانے و پاکستان لی ساڑی 27 زبان تے ہرفیٹی بر اهونی زبان نا پن ام او راء۔ اگہ بر اهونی زبان، 1972ء، 1982ء نا مردم شماری نارداٹ گرتی یعنی پانگا کہ تو اسہ ہیت کس اس۔ انتہ کہ داسال تا مردم شماریک لسانی بنیاد آ ہلویر۔ ہر انسو ب آن بر اهونی زبان پاروک آتا گونشت نا باروٹ سماحتو۔

اند ہن اگہ ایلو مردم شماری تا جاچ ہلنگہ ہرفیٹی بر اهونی زبان، ایلو زبان تیان جتا شمار کننگا تو بر اهونی زبان پاروک آتا تعداد ہر مردم شماری لی و دیساخنگ۔

1901ء لی غٹ آہن دوستان لی بر اهونی زبان پاروک آتا گونشت مسے لکھ آن خوک اسکه۔ 1911ء لی بلوجستان لی اوفقا آبادی 167787 اس۔ 1931ء نا مردم شماری لی دا گونشت و دیسا 224425 مس۔ پاکستان نا او لیکو مردم شماری 1951ء نارداٹ بلوجستان لی بر اهونی زبان پاروک آتا گونشت 262463 اس و بر اهونی زبان پاروک آتا گونشت نا نسبت لی بلوجستان لی ارٹمیکونہر آ تسر۔

1961ء نا مردم شماری ہموخت آمس، ہراتم کہ ملک لی مارشل لگاس۔ جھالا وان نا بر اهونی پاروکا قبیله غاک مش ہتھی لی تسر و داڑان بیدس دا مردم شماری تج نیا موسم لی مس۔ دا تو یعنی بھاز آ

براہوئی خاہوت آک تخت آن بچنگ کن باسن انگا علاقہ غاتیا کارہ۔ ولد ام دامردم شماری ٹی براہوئی پاروک آتا گونشت، 365772 نشانہ نہنگا نے (براہوئی، 1982، 37، 38)۔

دادا عدد دو شمار بیرہ بلوچستان ٹی براہوئی زبان پاروک آتاء۔ و لے دا زبان نا پاروک آک بلوچستان آن بیدس پیش نا علاقہ غاتیں اسہ بھلوج کج سیٹی آبادار یہ۔

کامل القادری پا کپ کہ، براہوئیک بلوچستان آن بیدس سندھ، جاندھی اوغانستان، دے ٹکی ایران۔۔۔۔۔ ٹی ام بھلوج کج سیٹی آباداء۔ و لے او قا گونشت نا باروٹ پک سمااف۔ اسہ اندازہ سینا رداٹ دا خخت آبراہوئی پاروک آتا گونشت کم و دو بیست لکھ مرد (براہوئی، 1982، 33)۔

ایم۔ ایس۔ ایندرنوں ف نارداٹ براہوئی اسہ دراوڑی زبان اسے۔ دا پاکستان ٹی بنیادی وڑاٹ قلات و هری پور نا علاقہ غاتیں کوئی نا دا پارا یا پار نا علاقہ غاتیں کراچی نا علاقہ غاتیں، انہ ہن پاکستان ناسکی آعلاقہ غاتیں ایران و افغانستان اسکان پانگلک۔

براہوئی پاروک آتا غٹ گونشت نا باروٹ معلومداری اف، او فک تینے بلوج آتیان جتا پاپسہ، ہر انسوب آن مردم شماری ٹی او قا گونشت آن معلومداری منگ مفک۔ 1961ء نا مردم شماری نارداٹ 366000 بندغاک تینا لمی زبان براہوئی پارینو۔ (151000 پاروک آک قلات نا علاقہ غاتیں، 108000 کوئی نا علاقہ غاتیں، 38000 حیدر آباد نا علاقہ غاتیں و 27000 کراچی نا علاقہ غاتیں)۔ پاکستان و افغانستان ٹی ساڑی 86000 بندغ آک ہر افک کہ تینا اٹمیکیو زبان اے براہوئی پارینو۔ براہوئی پاروک آک ملک نا جنوب شمالی علاقہ غاتیں آباداء۔ او فک تینا سہم ارتون اوارشوراک و چخان سور نایام ٹی آبادار یہ۔ ایران ٹی براہوئی پاروک آک ملک نادے ٹکی علاقہ غاتیں ہرا کہ پاکستان و افغانستان ناسیم، آباداء (سزووار آن بمپور اسکان)۔ براہوئی پاروک آتا دا ڈیہہ تیٹی آبادی ہرا کہ تقریباً اسہ اندازہ سے۔ دا فرض کننگا نے کہ 25000 آن 100000 اسکان افغانستان وایران ٹی آباداء۔ یو نین آف سویت سو شلسٹ ریپبلک ٹی براہوئی

پاروک آتا اسہ چنکو گونشت کس ترکمانستان ٹی آبادارے۔ اگن پاکستان ٹی منه عشرہ ٹی براہوئی پاروک آتا تیزی ٹی وسا آبادی ۽ حساب کین تو (1911ء 146300، 1951ء ٹی 218600، 1961ء ٹی 365800)۔ داڑان سما تمک کہ داونخت اسکان براہوئی پاروک آتا

غٹ گونشت وسا 400000 آن 1500000 اسکان سر منے (Andronove, 1980)۔ بڑکونوشت آتی ٹی براہوئی زبان ناپاروک آتا کچ ۽ مون آخنسا یونیسکونار پورٹ ۽ نن ساڑی آ دورئی اسہ مفروضہ کس پانگ کینه۔ انتے کہ یونیسکونار پورٹ وی بی سی نازبان تا گرتی ناباروٹ مضمون ہرائی زبان تا گرتی ٹی منگ ناسوب آک او زبان تی ٹی ہیت کروک آتا کم انگا تعداد پانگانے۔ ولے داونخت اسکان براہوئی زبان پاروکا تا گونشت او وڑاف۔ دا کان بیدس زبان تا گرتی ٹی منگ نامنہ سوب آتے دہن ام پانگانے:-

(i) دنیائی ہر ازبان تا اسہ سرمنگ ناپانگانے افتی ٹی پاکستان نابیست و ہفت زبانک ام اوار اریر۔ ہر افتی ٹی براہوئی، بلتی، مایہ، پورک، پھلور، کلاشہ، خوار بہادر و رواہی، چلیسو، دامیلی، ڈوماکی، گوار بائی، گاور، جاد، کائی، خودار، کنڈل شاہی، اور مری، پھلورا، سوی، سپیٹی، طوروالی، اوشوجو، واہی، یدی گاروز نکساری او ارع (بی بی سی - 2009ء)۔

براہوئی زبان آن بیدس الیو غٹ زبان تا معدومیت ناسوب دا زبان تی ٹی ہیت کروک آتا کم انگا کچ پانگانے۔ ولے براہوئی زبان ٹی ہیت کروک آتا کچ تو لکھ آتی ٹی۔

(ii) نوزدہ میکو صدی نا آخر و بیست میکو صدی نابناء ٹی ہر اتم یماری یا وبا نا تالان منگ آن یا قبائلی جنگ آتا سوب آن بھلو کچ اسی ٹی بندغ آتا اموات مس ہر اسوب آن زبان تا معدومیت نا گرتی و دی مس۔ (Vari, 213)

(iii) اسہ گرتی ٹی مردک آزبان ہموزبان، ہر انا پاروک آتا بھلو کچ سیٹی کہنگ ناسوب آن تعداد کم مریسا کے یا او فک اسہ بین زبان سیٹی تینا زبان، بدلت کیر۔ زبان ہمودخت آختم مریک ہر اتم اونا

پاروک آک باتی رینگپس دهن انگازبان ء اسه مرده عزبان ئس پانگك - اگه اسه زبان سینا چو پاروک
ئس مف توبالاخرد هن انگازبان معدوم مریک - (Graddol-1997)

بهاز وخت دهن مریک که حکومت بیره اسه زبان سینا شونداری کن تینا غٹ وسائل آتے
استعمال کیک والیوچن کازبان تے راج ئی، سکول یا الیو جاگه غایتاً استعمال کپک تو الیوزبان تیا توجہ کم
مریک (Lalmalsawma, 2017) -

دالام اسه حقیقت اسے که براہوئی زبان ء چندی وہیل آک اریر - هر انسو ب آن دازبان
تینا الیوتقی یافته انگا ہمسایر زبان تیون ام گام منگ کتنه -

”پٹ پول کروک آتا موں آبراہوئی تینا اینونا حیثیت اٹ چاہندارء - دانخین کنگلک که
فوک لڑیچ آن بیدس پین چو ادب براہوئی ئی ساڑی اف - ڈنیس برے پاہک که براہوئی بیره
ادب آن خالی اف، دامصنوعی کاریم تیان بیدس تینا نوشتء موں آدنگ کتنه - براہوئی پاروک
آبندغ آتا بھلا تعدادنا خواندھء، مچے بهاز ہرا که خوانگنگ ونوشت آن چاہندارء پیش نا تعلیم آن تینے
سرسہب کرینو لو تینا لمی آزبان کن چو حقیقی عگام اس ہرفتو“ (Andronove, 1980, 19.1980)

”دامنگ کیک که براہوئی دا وخت اسکان اسه ادبی زبان اس جوڑمنگ کتنه ہرامسلہ
داسکان حل طلبء - دا حقیقت آن بیدس دانا انتظامی آ کاریم تیئی ساڑی مفنگ، براہوئی نوشت ئی
عربی و فارسی حروف آتا زیات استعمال منگ، ادبی فیصد تانہ منگ نابریبر، گرامر و تدریسی آکتاب
آتا غیر موجودگی، دهن انگا سکول آتا غیر موجودگی ہراڑے براہوئی زبان ئی خواننگ کا، دازبان ئی
مستقل وڑاٹ کتاب و جرائد آتا چھاپ مفنگ و دافتیان بیدس چندی پین سوب آک ہرا فک
براہوئی زبان نا وجودء الیو نوشته مروک و ترقی یافته انگا زبان تا فہرست ئی اتپہ سا“

(Andronove, 1980, 20)

سانسی نصاب و اصطلاح غادازبان ئی دا وخت اسکان چو کاریم ئس متنے - بین الاقوامی

ادب نا ترجمہ ہرا کہ اسہ زبان سینا شونداری نا کسر کس منگ کیک و لے براہوئی زبان لی دہن عچو
کاریم کس ساڑی اف۔ اندہن انگا مواد آتے ترجمہ کننگا نے ہر افتہ آن براہوئی زبان عچو فائدہ کس
رسیگلتے۔ دا زبان لی معياري تقييد و اصطلاح سازی نا ضرورت ارے۔

لن دا پانگ کینہ کہ بیست و پکی صدی لی براہوئی زبان عچو صورت لی معدوم منگ کپک
و لے ايلو هیت دا ام ارے کہ چندی وہیل آتا سوب آن براہوئی زبان ايلو ترقی یافته انگا زبان تا
فہرست لی او رام اف۔ دہن کہ سندھی زبان، ہر انا شونداری ناسوب ايلوز بان تیٹی ساڑی مواد آتے
تینا لمی آبولی لی ترجمہ کنگ۔ او اينوا وقت غط نصاب سندھی زبان لی ساڑی، و پاکستان نا ترقی
کروک آز بان تیٹی او راء۔

اٹمکیو دا کہ اگه نن بیست و پکی صدی نا ہیت، کین ہرا کہ سائنس و انفارمیشن ٹیکنالوجی نا
صدی، و دا صدی لی ہرز بان، داڑتوں ام گام مردوئی تمک۔ انفارمیشن ٹیکنالوجی نا ترقی عالمگیریت، تیز
کرینے و دادنیا چھنک / مختصر مریاء۔ معلومات دوئی کنگ کن بھلوکج سیٹی امنٹرنیٹ نا کمک، ہلنگنگ، و
دادے دوست تھنگ کو دا سرپندر منگ کو دا ذریعہ اسہ ڈیہہ سینا شونداری لی فائدہ مند مردا مرک ترقی
کروک آٹیہک اریر۔

امرک عالمگیریت کثیر الزبانی پاروک آتیکن گرتی و دی کنگ۔ اندہن زیات آن زیات
بندغاک بھلا زبان تا ذیہا انحصار کنگ، ہرا کہ اینوانٹرنیٹ لی استعمال منگ کٹی۔ ہر انا سوب آن
چھنکا زبانک ختم منگ نا آخری حد آسلوک۔ تینیں اٹ داڑان دا معلوم مریک کہ دنیانا ہفت ہزار
((7000) زبان تا پنجاہ فیصد ((50%) دہ یا بیست سال کی ختم مرور۔ (ITO, 21)
انفارمیشن ٹیکنالوجی نا دا صدی لی ہرز بان، تینے لی ہموضورت آتے پوروکروئی تمک ہر افتہ
کہ ضرورت۔ دہن کہ چندی زبانک ہر شعبہ لی ترقی کریسا ہنا نو مگہ براہوئی زبان داسکان تینا ہمو
متکن انگار وايت، بر جا تھانے۔

بلوچستان ٿي دا قديم انجازبان (براہوئي) نا شونداري گنڍاس و سيله غاڪ ساڻي اري.-
هر فتيٽي يونيو ٦ آف بلوچستان، براہوئي اکيڻمي پاڪستان، براہوئي ادب سوسائٽي، اندهن اخبار و رسائل، ريديو ٦ وي نامنه گھنڻه، هر لقين اٽ اسے زبان سينا زنده تختنگ و شونداري کن بگاز ڪمء.- دا رداد ذمه دار و پامدار آتے بھاڙ زيات و جلوچ سڀڻي کاريٽ و دا گھرٽي گھرٽي آمبارانگ و داتا اے سري کن عملی و ڦاڻ موڻا بنگ نا گرجء.- هر افک که براہوئي زبان نا شونداري ورکه کن کارآمد ثابت مرير.-

ٻڑڪو حقیقت آتے منظر خسا داسفارشات آتے ترتیب ٽنزگانے:-

- (i) براہوئي زبان ناغٹ لهجہ غاتا چاہندار هر اکه ادب آن واقف مرير، مک ٻليسا پر انگري آن ٻليس پي- اٽچ- ڏي اسکان نصاب ۽ جو ڙلنگے- تانکه منه مخصوص انگا بندغ آڪ هر افک که اسے متعصب عسوچ اس تختنگ، او فتیان براہوئي زبان نابروک آنسُل ناجان چھئے.
- (ii) ماہرین تعلیم سائنسی اصطلاح جو ڙکير و ايلو زبان تيڻي ساڻي نصاب و ادب نا ڪتاب آتے براہوئي زبان ٿي ترجمہ کنگ تانکه دا زبان ٿي ٻيٽ كروک آتے تينامي آزبان ٿي تعلیم دوئي گنگ ٿي آسراتي مرے.
- (iii) نظر ياتي و سياسي اختلاف آتے زبان و ادب نا شونداري ٿي او را گنگپ.
- (iv) براہوئي زبان و ادب ناخه درکه اداره غاڪ اري ٻيره براہوئي زبان ناركه و شونداري کن تينما وسائل آتے کاريٽي ٿيٽي اتير.
- (v) براہوئي زبان و ادب نا اداره غاڪ هر فتيٽي بلوچستان ڀونيو ٦ نا گرڊ غٺ آن زيات، دا ڦي ذمه دار انگا عهده غاتيا همو بندغ آتے تو لفڠه هر افک که لسانی و قبائلي تعصبا آن مرمرير و تينما ذاتي عناد آتیکن هموعه ڦه استعمال ڪپس.
- (vi) تخليقي و ڦاڻ نوشت کارتے تينما گرڊ دء ادا گنگ نا گرجء.

(vii) ایونا جدید دینا خواست آثار داش پٹ و پول ناپاره غایب نگ وزبان ^ء علمی و سائنسی مواد

منگ ناضرورت ^ء۔

(viii) زبان ناگارمروکا لونظ آتے نہ بیره مج کنگ بلکن اوفا استعمال وتالانی نازمه واری ^ء ادا کنگ نا

هم ضرورت ارے۔

کھلیا:-

اقوام متحده ناپورٹ کہ اوٹی چندی زبان تقوں اوار براہوئی زبان ناہم ایسی ناگرتی نا درشانی کنگانے۔ یعنی اٹ اسہ گرتی ناہیت اسے۔ اگن حقیقت ^ء امنہ کین تو دار پورٹ آن بیدس هم نئے داگرتی نادرشانی ^ء کرنماز بان ہر اوڑسناویل آتا گواچی ^ء اگن اوفا ایسی کاٹم کاٹم اٹ تقوں۔ اعملی وڑٹ داڑکن گام گنج کتون تو نماز بان ^ء ایونہ تو برداشت سنا چیلنجز آتا مون اٹ ختم منگ آن کس تو نگ کپ۔ انتے کہ دنیا نا تاریخ اٹ چندی زبانک ^ء ہراتا نئے بیرہ ذکر رسینگ۔ یا گڑا اوعجائب گھر نماز بان جوڑ مسونے۔ دار داش غٹ آن مست تو زبان نامعدوم منگ نا گھڑتی ^ء گھڑتی اس خیال کنگ ناگرج ^ء۔ کہ داڑان ہم سوب آتسکان رسینگ اٹ آسانی مریک، کہ اوانت وجہ غاک منگ کیرہ ہر ایمان زبان ختم منگ ناپاره غاٹنگٹی ^ء واہرا خطرہ غاکو ہر انماز بان ^ء پلویڑ کریںو۔ انتے کہ تانک حقیقت پسندی آن کاریم الٹپر و ہموخت اسکان ہم اسباب آتسکان رسینگ مشکل ^ء او تانک سوب آتسکان رسینگ مفک ہموخت اسکان او نا ازالہ یا ایسی کن چچو گام گنج کس ارنگ ہم مفک۔

کتاب آنک

براہوئی، عبدالرحمن، (1982)، براہوئی زبان و ادب کی مختصر تاریخ، مرکزی اردو بورڈ لاہور۔

برے، ڈینس، (1907, 1908, 1909)، براہوئی زبان، کلکتہ۔

بیدار، عبدالقیوم، (2014)، براہوئی نسائی ادب کا تحقیقی و تنقیدی مطالعہ، براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔

فاروقی، ابو بکر، (2016)، ترجم کے مbaumش، سٹی بک پرانٹ کراچی۔

محبی، حسن، (21 فروری 2009)، بی بی سی اردو۔

Andronove, M.S (1980), The Brahui Language, NAUKA PUBLISHING

HOUSE, Central Department of Oriental Literature, Moscow.

Crystal, David (2002), Language Death, Cambridge University Press.

Lalmalswma, By David (2017-01-07), India Speaks 780 Languages, 220 Lost in last 50 years-Survey, Reuters Blog.

UNESCO (27-28 August 2008), INTERNATIONAL CONFERENCE,

Globalization & Languages; Building on Our Rich Heritage, TOKYO

JAPAN.